

La pel·lícula
de la història

El cavaller del drac

Francesc M. Rotger

Una superproducció d'aventures, *George and the Dragon*, de Tom Reeve, ens retorna a les nostres pantalles una de les llegendes més arrelades dins la nostra cultura: aquella de Sant

Jordi i el monstre o, el que és el mateix, el cavaller cristià que s'enfronta a la criatura demoníaca. La història és molt antiga: la mitologia grega ja ens parla d'herois que alliberen donzelles en perill de les urpes de bèsties ferotges. Pel que sembla, a aquesta nova versió (a la qual participa Simon Callow, intèrpret d'*El passatger clandestí*, del nostre Agustí Villaronga), els guionistes no han pogut resistir la temptació d'afegir elements diversos a la narració tradicional, deu ser que aquesta no resulta prou espectacular tal i com sempre l'hem coneguda. Així, per exemple, l'acció se situa al segle XII, els temps de Ricard Cor de Lleó i Joan Sense Terra, tot i que el personatge en qüestió sembla remuntar-se a l'Imperi Romà, i George no és ben bé un sant, si-

nó un cavaller que torna de les Croades. La indústria cinematogràfica de llengua anglesa ens té acostumats a aquestes fantasies, pensem per exemple en *La princesa de Sherwood*, on s'inventen un rei d'Anglaterra; i ja no dic res de deformacions extravagants del cicle artúric com *El primer cavaller* i molts d'altres títols.

A la cinematografia espanyola li correspon el dubtós honor d'haver produït ara fa vint anys, el 1985, una adaptació, tan ambiciosa com prescindible, d'aquesta mateixa llegenda: *El caballero del dragón*, de Fernando Colomo, amb la presència d'estrelles internacionals, com Klaus Kinski i Harvey Keitel, i d'excel·lents actors autòctons, com Fernando Rey, Josep Maria Pou i Julieta Serrano, i on el drac en qüestió era una nau extraterrestre i Miguel Bosé el seu tripulant. La idea era arriscada. Però la pel·lícula era avorrida. Jo crec que els espanyols no servim per a fer pel·lícules històriques: *La conquesta de Albania* de Alfonso Ungria, *El Dorado* de Carlos Saura o la mateixa *Juana la Loca*, de Vicente Aranda, són uns quants exem-

ples de produccions amb pressuposts importants, però d'interès bastant relatiu. Encara que hi ha matèria en abundància; pensem, per exemple, en les peripècies d'un Jaume el Conqueridor, que enlluernarien qualsevol dissenyador de gestes galàctiques d'Hollywood.

La crònica de Jaume I diu que aquell sant, en persona i a cavall, va ajudar els cristians a la conquesta de Mallorca. El famós *Sant Jordi* de Pere Nisard, la restauració del qual va fer possible "Sa Nostra", ha estat compartint el seu espai, al Museu Diocesà de Palma, amb un codril dissecat que se suposa fou el no menys cèlebre Drac de Na Coca, que aterria els veïns de la Portella. També existeixen uns premis de cinema anomenats Sant Jordi. Però segurament allò més simpàtic d'aquell sant cavaller és la seva festa, el 23 d'aquest mes d'abril, que a més és l'aniversari de les morts de Miguel de Cervantes i William Shakespeare, per la qual cosa s'ha convertit en el Dia del Llibre. Una data, doncs, per llegir un llibre i no tallar cap rosa. 📖